

get har handlet ret — jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre ved denne Sag. Udvalgets Stilling til Spørgsmaalet er jo givet — ved at tage sig en Betænkningstid, og har handlet utvivlsomt, om ikke i bureaukratisk Mand, saa dog i Befolkningens Mand ved at gjøre det.

**Sagd:** Saa skal kun tilføie nogle faa Bemærkninger. Naar den ærede sidste Taler udtalte, at af Sognene i det paagjældende Herred var der kun tre, som havde stemt for, at Thing- og Arresthuset vedvarende skulde forblive i Vestervig, medens derimod de andre Sogne havde stemt for at flytte det, saa skal jeg henpege paa, at det var Amtsrådet selv, der foranledigede denne Udtalelse og har stillet sig paa det Standpunkt ved Besvarelsen af det fremtidige Spørgsmaal om, hvor det nye Thing- og Arresthus skulde ligge. Men det samme Amtsråd, der staar paa det Standpunkt, erklærede dog selv, da Overinspektøren for Kængselsvæsenet havde ment, at en Bygning af et nyt Arresthus næppe vilde være nødvendig i de første 20 Aar, at det ikke var villigt til ved Embedsledighed at tilveiebringe et saadant. Altsaa, Amtsrådet erkjender, at det Ønskelige, der kunde være i at faae Thinghuset noget nærmere ved Jernbanen, ikke indeholder tilstrækkelig Grund til at behyrdte Amtet med saadanne Udgifter, som her er Tale om. Jeg skal dernæst henpege paa de utallige mange Steder i Landet, hvor der ved Anlæg af Jernbaner ikke er taget særligt Hensyn til Thing- og Arresthuset, og hvor altsaa Beboerne maa finde sig i at faae en større eller mindre Afstand fra Thinghuset til Jernbanen. Det Samme er Tilfældet her oppe i Haaing-Næs Herreder. Jeg kan ikke negte, at det forekommer mig noget forunderligt, naar jeg ser, at det samme Udvalg, som har tilraadet Smødekommunen mod Justitsministerens Forlangende om Tilveiebringelse af et brandfrit Rum til Opbevaring af Københavns Amts nordre Virts Skjode- og Panteprotokoller, og ligeledes et brandfrit Rum til Byftriveren i Hillerød, ligeledes til Byftriveren i Carlshøj, ligeledes til Byftriveren i Storeheddinge, og ligeledes til Byfogden og Byftriveren i Hjørring, finder det utilkraadeligt i Thy. Man skulde næsten tro, at det gamle Ord, at Lov og Ret ikke gjælder Nord for Limfjorden, kunde komme til Anvendelse her, thi det forekommer mig, at Beboerne have en naturlig Ret til at forlange, at Staten garanterer, hvad de skulle overlevere i Retskriverens Hænder, for at ikke disse Dokumenter — jeg kunde næsten sige ved en letfærdig Behandling —

skulde være udsatte for Fare. Derfor kan jeg ikke finde, at de Argumenter, som anvendes mod Kjøbet af denne Bolig paa Embedets Vegne, har stor Vægt. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at naar den sidste ærede Taler betegnede det som et Offer for Statskassen, kan jeg ikke erkjende, at det er noget Offer; i alt Fald er det ikke noget ioinescaldende, nærliggende Offer. Hvad der forlanges af Statskassen, er, at den skal yde sin Bistand til, at denne Bolig med Ford erhverves til Embedet. Embedet skal forrente og afdrage Summen, og altsaa er alt det, som Staten offerer, alene det, at den mulig løber en Risiko for, naar engang Thing- og Arresthuset skal flyttes, og man saa som Følge deraf ogsaa maatte ønske, at Herredsfogedboligen skulde flyttes, det fulde Beløb da ikke var blevet betalt. Men da antager jeg, at en Bygning af den Størrelse med et Jordtilliggende af 8 Td Land vil være et rigeligt Bederslag for den tilbageværende Del af Kjøbesummen, saa at Statskassen i Virkeligheden ikke kommer til at opoffre en Øre.

**Justitsministeren (M. L. L. M. A. N. N.):** Med Hensyn til de foreliggende Endringsforslag skal jeg gjøre et Par Bemærkninger angaaende Forslagene til § 8. Det første angaar Medsættelsen i Søjde- og Smørleieafgifterne paa Færøerne. Hovedforskjellen mellem Ministerens Forslag med det af det ærede Medlem for Færøerne (S. C. Müller) stillede Underændringsforslag paa den ene Side og Udvalgets Forslag paa den anden Side er den, at Udvalget ikke mener at kunne gaa med til Indrømmelse af Eftergivelse af Smørleieafgifterne, men indskrænker sig til Søjdeafgiften. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, nemlig om Fordelingen, skjønt jeg ikke rettere, end at det Underændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Færøerne, i alt Fald ikke kommer til at blive noget heldigt Udtryk for Tanken, naar Meningen er den, at Alle skulde have eftergivet det Halve af hver især af disse Afgifter; thi saa er det underligt at sige, at den eftergivne Sum ikke maa overstige Halvdelen af de paagjældende Udgifters Totalsum. I saa Fald vilde det være naturligere at udtrykke det paa en anden Maade ved blot at sige: eftergive Fæsterne Halvdelen af disse to Afgifter. Jeg skal ganske vist indrømme, at en Undersøgelse af hvilke Fæstere der maa siges at være mest værdige og trængende til at nyde denne Begunstigelse, ikke vil kunne anstilles direkte herfra, og at man ved Bestemmelserne deraf væsentlig maa gaa efter de Indstillinger, der komme fra de